

”مینی بچی - آتما سین وکارون کا کچڑا نکال شُد قول بنو۔

باپ کی یاد سین ہین سارا کچڑا نکلیں

پرشن :- پوٲر بنی والی بچون کو کس ایک بات ۾ باپ کو فالو کرنا هٲ؟
اٲر :- جئسی باپ ۾ر پوٲر هٲ وه کیی اٲوٲر کچڑی والون کی سات مِکس اٲ نهین
هوتا، بهت بهت سیکریت هٲ۔ اٲسی اٲ پوٲر بنی والی بچی باپ کو فالو کرو، سی نواٲول۔

اوم شانتی ۔ باپ بٲن بچون کو سمجھاتی هٲ۔ هٲ تو یه دونو باپ۔ ایک کو روحانی،
دوسری کو جسمانی باپ کھینگی۔ شریر تو دونو کا ایک هین هٲ تو جئسی ک دونو باپ
سمجھاتی هٲ۔ ٲل ایک سمجھاتی هٲ، دوسرا سمجھتی هٲ ٲری کھینگی دونو سمجھاتی
هٲ۔ یه جو اٲنی چوٲی سی آتما هٲ اُن ۾ر کتنا مٲل چڑھا هوٲا هٲ۔ مٲل چڑھنی سین کتنا
گھاٲا ۾ر جاتا هٲ۔ یه فائدا اؤر گھاٲا تب دیکنی ۾ر آتا هٲ جب ک شریر کی سات هٲ۔ تم
جانتی هو هر آتما جب پوٲر بنینگی تب اِن لکشمی نارائٲ جئسا پوٲر شریر ملینگا۔ اٲی آتما
۾ر کتنا مٲل چڑھا هوٲا هٲ۔ جب مٲو (ماکی) نکالتی هٲ تو اُنکو چاٲتی هٲ۔ تو کٲنی مٲل
نکلتی هٲ ٲر مٲو شُد اَلگ هو جاتی هٲ۔ آتما ٲی بهت مٲلی هو جاتی هٲ۔ آتما هین کٲچن
ٲی بلکل پوٲر ٲی۔ شریر کئسا سندر ٲا۔ اِن لکشمی نارائٲ کا شریر دیکو کتنا سندر هٲ۔ منش
تو شریر کو هین ٲوجنی هٲ نان۔ آتما کی ٲرف نهین دیکتی۔ آتما کی تو ٲهچان ٲی نهین
هٲ۔ ٲهلی آتما سندر ٲی، چولا ٲی سندر ملتا هٲ۔ تم ٲی اٲی یه بننا چاھتی هو۔ تو آتما
کٲنی شُد هونی چاھئی۔ آتما کو هین تموٲرڈان کھا جاتا هٲ کیونک اُن ٲل کچڑا هٲ۔
ایک تو دیه اٲمان کا کچڑا اؤر ٲر کام کروٲ کا کچڑا۔ کچڑا نکالنی کی لیٲی چاٲا
جاتا هٲ نان۔ چاٲنی سین رنگ هین بدل جاتا هٲ۔ تم اٲی ریت بٲن ویچار کرینگی تو ٲیل
هونگا بهت کچڑا ٲرا هوٲا هٲ۔ آتما ۾ر راوٲ کی ٲرویشٲا هٲ۔ اٲی باپ کی یاد ۾ر رھنی سین
هین کچڑا نکلتا هٲ۔ اِس ٲی ٲائیر لگتا هٲ۔ باپ سمجھاتی هٲ دیه اٲمان هونی کی
کارٲ وکارون کا کتنا کچڑا هٲ۔ کروٲ کا کچڑا ٲی کوٲی کم نهین۔ کروٲی اُنڊر ۾ر
جئسی جلنا رھتا هٲ۔ کوٲی نه کوٲی بات ٲر دل جلتی رھتی هٲ۔ شکل ٲی ٲانبی جئسی
رھتی هٲ۔ اٲی تم سمجھتی هو هماري آتما جلی هوٲی هٲ۔ آتما ۾ر کٲنی مٲل هٲ اٲی ٲٲا
ٲرا هٲ۔ یه باتین سمجھنی والی بهت ٲوری هٲ۔ اِس ٲو فرست کلاس قول چاھئی نان۔ اٲی
تو بهت خامیان هٲ۔ کوٲی کوٲی ۾ر تو اٲسی خامیان رھتی هٲ جو اُن سین بات کرنی،
دیکنی کو ٲی دل نهین هوتی۔ تمکو تو بلکل پوٲر بننا هٲ نان۔ یه لکشمی نارائٲ کٲنی
پوٲر هٲ۔ واسٲو ۾ر اُنھون کو هات لگانی کا ٲی حُکم نهین هٲ۔ ٲٲٲ جاکر اٲنی اونچ پوٲر
دیوتائون کو هات لگائ نه سکی۔ هات لگانی لائق هین نهین۔ شو کو تو هات لگائ نهین سکتی۔
وه هٲ هین نراکار، اُنکو هات لگ هین نهین سکتا۔ وه تو موست ٲیوٲر هٲ۔ ٲل اُنکی
ٲرتیما بڑی رک دی هٲ کیونک اٲنی چوٲی بنڊی اُنکو تو کوٲی هات لگائ نه سکی۔ آتما شریر

۾ ڀرويش ڪرڻي هئڻ تو شرير بڙا هوندا هئا. آتما تو بڙي چوڻي نهيڻ هوندي هئي. يهه تو هئڻ هين ڪچڙي ڪي دنيا. آتما ۾ ڪتنا ڪچڙا هئا. شو بابا بهت سيڪريڊ هئڻ (بهت پوٽر هئڻ). يهان تو سيڪو ايڪ سمان بناء ڏيتي هئڻ. ايڪ ڊو ڪو ڪهه پي ڏيتي هئڻ ته تو جانور هو. سٽيگ ۾ اٽسي پاشا هوندي نهيڻ. آبي ته فيل ڪرڻي هو هماري آتما ۾ بڙي مئل چڙهي هوندي هئي. آتما لائق هين نهيڻ هئڻ جو باپ ڪو ياد ڪري. نالائق سمجهه مايا پي ايڪدم اُنڪو هٽاءِ ڏيتي هئڻ.

باپ ڪتنا سيڪريٽ هئڻ. هر آتماين ڪيا سين ڪيا بن جاتي هئڻ. آب باپ سمجهاتي هئڻ ته نين مجهي ٻلايا هين هئڻ آتما ڪو شڏ بناني ڪي ليئي. بهت ڪچڙا پرا هوندا هئا. بغيچي ۾ ڪوئي سڀ فرست ڪلاس قول نهيڻ هوندي هئي. نمبروار هئڻ. باپ باغبان هئڻ. آتما ڪتني پوٽر بندي هئڻ ڦر ڪتني مٽلي ايڪدم ڪانڌا بن جاتي هئڻ. آتما ۾ هين ڏيهه ايمان ڪا، ڪام، ڪروڌ ڪا ڪچڙا پرتا هئڻ. ڪروڌ پي منش ۾ ڪتنا هئڻ. ته پوٽر بن جائينگي تو ڦر ڪوئي ڪي شڪل ڏيکي ڪي پي دل نهيڻ هونگي. سي نو ايول. آپوٽر ڪو ڏيکنا هين نهيڻ هئڻ. آتما پوٽر بن، پوٽر بيان چولا لپتي هئڻ تو ڦر ڪچڙا ڏيکتي هين نهيڻ. ڪچڙي ڪي دنيا هين ختم هو جاتي هئڻ. باپ سمجهاتي هئڻ ته ڏيهه ايمان ۾ آکر ڪتنا ڪچڙا بن پري هو، پنت بن پري هو. بچي ٻلائي پي هئڻ بابا هماري ۾ ڪروڌ ڪا پوٽ هئڻ. بابا هر آپڪي پاس آئي هئڻ. پوٽر بندي. جانتِي هئڻ باپ تو هئڻ هين ايور پيوٽر. اٽسي هائيئيست اٿارٽي ڪو سروويائي ڪهه ڪر ڪتنا ڊفير ڪرڻي هئڻ. آپني پر پي بڙي نفرت آتي هئڻ هر ڪيا ٿي ڦر ڪيا سين ڪيا بن جاتي هئڻ. يهه باتين ته بچي هين سمجهتي هو، اؤر ڪوئي پي سٽسنگ وا يونيورسٽي آڊ ۾ ڪهان پي اٽسي ايمر آبجيڪٽ ڪوئي سمجهاءِ نه سڪي. آبي ته بچي جانتِي هو هماري آتما ۾ ڪٿي ڪچڙا پرتا ڳيا هئا. ڊو ڪلا ڪم هوندي ڦر چار ڪلا ڪم هوندي، ڪچڙا پرتا ڳيا. اس ليئي ڪها هين جاتا هئا تموپرڊان. ڪوئي لوپ ۾، ڪوئي موه ۾ جل مرتي هئڻ، اس اوستا ۾ هين جل جل ڪر مر جانا هئا. آبي ته بچون ڪو تو شو بابا ڪي ياد ۾ هين شرير چورنا هئڻ جو شو بابا اٽسا بناتي هئڻ. ان لڪشمي نارائڻ ڪو اٽسا باپ نين بنيا نان. تو آپني ڪو ڪتني خبرداري رڪني چاهيئي. طوفان تو بهت آئينگي. طوفان مايا ڪي هين آتي هئڻ، اؤر ڪوئي طوفان نهيڻ هئڻ. جيئي شاسترون ۾ ڪهاڻي لک ڏي هئڻ هنومان آڊ ڪي. ڪهتي هئڻ پڳوان نين شاستر بنائي هئڻ. پڳوان تو سڀ ويد شاسترون ڪا سار سناتي هئڻ. پڳوان نين تو سدگتي ڪر ڏي، اُنڪو شاستر بناني ڪي ڪيا درڪار؟ آب باپ ڪهتي هئڻ هيئر نو ايول. ان شاسترون آڊ سين ته اونچ نهيڻ بن سڪتي هو. مٿن تو ان سڀ سين الگ هون. ڪوئي پي پهچانتي نهيڻ. باپ ڪيا هئڻ، ڪسڪو پتا نهيڻ. تمهاري ۾ پي ڪوئي قول هئڻ جو باپ ڪي ڏيکني لائق هئڻ. باپ جانتِي هئڻ ڪوئن ڪوئن ميرِي سروس ڪرڻي هئڻ آرٿات ڪلياڻڪاري بن اؤرون ڪا پي ڪلياڻ ڪرڻي هئڻ. وهي دل پر چڙهتي هئڻ. ڪوئي تو اٽسي پي هئڻ جنڪو سروس ڪا پتا هين نهيڻ. ته بچون ڪو ڳيان تو ملا هئڻ آپني ڪو آتما سمجهو اؤر باپ ڪو ياد ڪرو. پل آتما شڏ بندي هئڻ، شرير تو ڦر پي يهه پنت هئڻ نان. جنڪي آتما شڏ هوندي جاتي هئڻ اُنڪي ائڪٽوٽي ۾ رات دن ڪا فرق رهتا هئڻ. چلن سين پي معلوم پرتا هئڻ. نام ڪوئي ڪا

نھين ليٽا جاتا هئ، نھين تو اوڙ ھين بدتر نہ ھو جائي.

اُڀي تہ فرق دیک سکتی ھو تہ کیا ٿي، کیا بننا هئ! تو شریمت پر چلنا چاهيئي نان۔
 اندر گند جو پرا ھوئا هئ اُسکو نکالنا هئ۔ لوڪ سنہنڌ ۾ ڀي ڪوئي ڪوئي بهت گندي بچي
 ھوتي هئ تو اُن سين باپ ڀي تنگ ھو جاتي هئ۔ ڪھتي هئ اُٿسا بچا تو نہ ھوتا تو اُڇا ٿا۔ ڦولون
 ڪي بغيچي ڪي خوشبوءِ ھوتي هئ۔ پرنٽو ڊراما اَنوسار ڪچڙا ڀي هئ۔ اڪ ڪو تو بلڪل ديکني
 ڪي دل نھين ھوتي۔ پرنٽو بغيچي ۾ جاني سين نظر تو سڀ پر پرينگي نان۔ آتما ڪھينگي يھ
 فلاڻا ڦول هئ۔ خوشبوءِ ڀي اُچي ڦول ڪي لينگي نان۔ باپ ڀي ديکتي هئ انڪي آتما ڪتنا ياد ڪي
 ياترا ۾ رھتي هئ، ڪتنا پوٽر بني هئ اوڙ ڦر اوڙون ڪو ڀي آپسمان بناتي هئ۔ گيان سُناتي هئ۔
 موڻ بات ھين هئ من منايو۔ باپ ڪھتي هئ مجھي ياد ڪرو تو پوٽر ڦول بنو۔ يھ لڪشمي نارائڻ
 ڪتني پوٽر ڦول ٿي۔ اِن سين ڀي شو بابا بهت سيڪريڊ هئ۔ منشون ڪو ٿوريئي پتا هئ اِن لڪشمي
 نارائڻ ڪو ڀي اُٿسا شو بابا نين بنيا هئ۔ تہ جانتی ھو اِس پر شارٽ سين يھ بني هئ۔ رام نين ڪم
 پرشارٽ ڪيئا تو چندرونسي بني۔ باپ سمجھاتي تو بهت هئ۔ ايڪ تو ياد ڪي ياترا ۾ رھنا هئ،
 جس سين گند نڪلي، آتما پوٽر بني۔ تمھاري پاس ميوزم آڊ ۾ بهت آتي هئ۔ بچون ڪو سروس
 ڪا بهت شوق رکنا هئ۔ سروس ڪو چور ڪڍي نيند نھين ڪرني ھوتي هئ۔ سروس پر بڙا اُٿڪيوريت
 رھنا چاهيئي۔ ميوزم ۾ ڀي تہ لوگ ريسٽ ڪا ٿا ٿيڻ چورتی ھو۔ گلا ٿڪ جاتا هئ، پوچن آڊ ڀي ڪانا
 هئ پرنٽو اندر ۾ دن رات اُچل آني چاهيئي۔ ڪوئي آئي تو اُنڪو راستا بتائين۔ پوچن ڪي ٿا ٿيڻ
 ڪوئي آ جاتي هئ تو پھلي اُنڪو اُٿيند ڪر ڦر پوچن ڪانا چاهيئي۔ اُٿسي سروس والا ھو۔ ڪوئي
 ڪوئي هئ جو ھيڊ ھوڪر رھتي هئ۔ ڪوئي ڪو بڙا ديھ اُڀمان آ جاتا هئ۔ آرام پسند بن جاتي
 هئ۔ نواب بن جاتي هئ۔ باپ ڪو سمجھائي تو ديني پري نان۔ يھ نوابي چورو۔ ڦر باپ ساکياتڪار
 ڀي ڪرائينگي ڪ اپنا پڊ ديڪو۔ ديھ اُڀمان ڪا ڪلھاڙا آڀيھين اُڀني پانوڙ پر لڳايا هئ۔ بهت بچي
 بابا سين ڀي ريس ڪرتي هئ۔ اڙي، يھ تو شو بابا ڪا رت هئ، انڪي سنڀال ڪرني پرتي هئ۔
 يھان تو اُٿسي هئ جو ڏير دوائيان ليتي رھتي، ڊاڪٽرون ڪي دوائِي ڪرتي رھتي۔ ڀل بابا
 ڪھتي هئ شير ڪو تندرست رکنا هئ پرنٽو اُڀني اوستا ڪو ڀي ديڪنا هئ نان۔ تہ بابا ڪي ياد
 ۾ ھوڪر کائو تو ڪڍي ڪوئي چيز نقصان نھين ڪرينگي۔ ياد سين طاقت پر جائينگي۔ پوچن بڙا
 شڌ ھو جائينگا۔ پرنٽو وه اوستا هئ نھين۔ بابا تو ڪھتي هئ برھمڻون ڪا بنيا ھوئا پوچن اُٿر تي
 اُٿر هئ پرنٽو وه تب جب ڪ ياد ۾ رھ ڪر بناوين۔ ياد ۾ رھ بناني سين اُنڪو ڀي فائدا، ڪاني
 والي ڪو ڀي فائدا ھونگا۔

اڪ ڀي تو بهت هئ نان۔ يھ بچاري ڪيا پڊ پائينگي۔ باپ ڪو تو رحم پرتا هئ۔ داس
 داسيان بنني ڪي ڀي نوٽ هئ، اِس خوش نھين ھونا چاهيئي۔ ويچار ڀي نھين ڪرتي هئ
 ھمڪو اُٿسا بننا هئ۔ داس داسيان بنني سين ڦر شاھوڪار بني تو اُڇا هئ۔ داس داسيان رک
 سڪينگي۔ باپ تو ڪھتي هئ نرنتر مجھ ايڪ ڪو ياد ڪرو، سمر سمر سک پاڻو۔ ڀڄتون نين ڦر
 سمرڻي مالھا بئڻ بنائي هئ۔ وه ڀڄتون ڪا ڪام هئ۔ باپ تو صرف ڪھتي هئ اُڀني ڪو
 آتما سمجھو، باپ ڪو ياد ڪرو، بس۔ باقي ڪوئي جاپ نہ ڪرو۔ نہ مالھا ڦيرو۔ باپ ڪو جاننا
 هئ، اُنڪو ياد ڪرنا هئ۔ مڪ سين بابا بابا ڀي ڪھنا ٿوريئي هئ۔ تہ جانتی ھو وه ھم

آتمائون کا بيهڪڊ ڪا باپ هئ، اُنڪو ياد ڪرني سين هر ستوپرڌان بن جائينگي آرڻات آتما ڪنچن بن جائينگي. ڪننا سهج هئ. پرنٽو ڀڏ ڪا مڏان هئ نان. تمهاري هئ هين مايا سين لڙائي. وه گهري گهري تمهاري ٻڌي ڪا يوگ ٿوڙتي هئ. جتني جتني وناش ڪالي پريت ٻڌي هئ اُتنا پڌ هوتا هئ. سواءِ ايڪ ڪي اوڙ ڪوئي پي ياد نه پري. ڪلپ پهلي پي اُسي نڪلي هئ جو وجهه مالها ڪي داڻي بني. تهر جو برهمڻ ڪل ڪي هو، برهمڻون ڪي هين رُدر مالها بنتي هئ، جنهنون نين بهت گُپت محنت ڪي هئ. گيان پي گُپت هئ نان. باپ تو هرايڪ ڪو اچي ريت جانتی هئ. اچي اچي نمبرون جنڪو مهارتي سمجھتي ٿي، وه آج هئ نهين. ديهه ايمان بهت هئ. باپ ڪي ياد ره نهين سکتي. مايا بڙا زور سين ٿغر مارتی هئ. بهت ٿوري هئ جنڪي مالها بن سڪينگي. تو باپ ڦر پي بچون ڪو سمجھاتي هئ اُپني ڪو ديڪتي رهو هر ڪتني پوٽر ديوتا ٿي ڦر هر ڪيا سين ڪيا، ڪچڙا بن گئي هئ. آب شو بابا ملا هئ تو اُنڪي مت پر چلنا چاهيئي نان. ڪوئي پي ديهه ڌاري ڪو ياد نهين ڪرنا هئ. ڪوئي ڪي پي ياد نه آئي. چتر پي ڪوئي ڪا نهين رکنا هئ. ايڪ شو بابا ڪي هين ياد رهي. شو بابا ڪو شرير تو هئ نهين. يهه پي ٽيمپرري لون ليتا هون. تمڪو اُسا ديوي ديوتا لڪشمي نارائڻ بناني ڪي ليئي ڪتني محنت ڪرتي هئ. باپ ڪهتي هئ تهر همڪو پتت دنيا ۾ ٻلائي هو. تمڪو پاون بناتا هون ڦر تهر پاون دنيا ۾ مجھي ٻلائي هين نهين هو. وهان آڪر ڪيا ڪرينگي! اُنڪي سروس هين پاون بناني ڪي هئ. باپ جانتی هئ ڪ ايڪدم جل ڪر ڪالي ڪوئي بن گئي هئ. باپ آئي هئ تمهين گورا بناني. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار :-

- 1 - سروس ۾ بڙا اُٽڪيوريت رهنا هئ. دن رات سروس ڪي اچل آتي رهي. سروس ڪو چور ڪي پي آرام نهين ڪرنا هئ. باپ سمان ڪلياڻڪاري بننا هئ.
- 2 - ايڪ ڪي ياد سين پريت ٻڌي بن اندر ڪا ڪچڙا نڪال دينا هئ. خوشبوڻڊار ڦول بننا هئ. اس ڪچڙي ڪي دنيا سين دل نهين لگائي هئ.

وردان - سائينس ڪي شڪتي دواران آتم شڪتي ڪي اُڙان ڪي تيورگتي

ڪرني والي وشو پريورٽڪ پو

سائنس ڪي سادنون ڪي رفتار ڪو سائنس دواران ڪت پي ڪر سکتی هئ، پڪڙ پي سکتی هئ ليڪن آتما ڪي گتي ڪو اُپي تڪ نه ڪوئي پڪڙ سکا هئ، نه پڪڙ سکتا هئ، اِس سائنس اُپني ڪو فيل سمجھتي هئ. جهان سائنس فيل هئ وهان سائينس ڪي شڪتي سين جو چاهو وو ڪر سکتی هو. تو آتم شڪتي ڪي اُڙان تيورگتي سين ڪرو، اِس شڪتي سين سو پريورتن، چاهي ڪسي ڪي ورتي ڪا پريورتن، وايومنڊل ڪا پريورتن ڪر وشو پريورٽڪ بن سکتی هو. تيورتا ڪي نشاني هئ سوچا اوڙ هوئا.

سلوگن - سڪيا داتا ڪي ساٿ رحمدل بن سهيوگي بنو.